

Sendt til Miljø- og Fødevareministeriet

Kim Rægaard (kimrae@mfvm.dk)

Birgitte Riber Rasmussen (brrasm@mfvm.dk)

Lene Jensen Scheel-Beck (lensch@mfvm.dk)

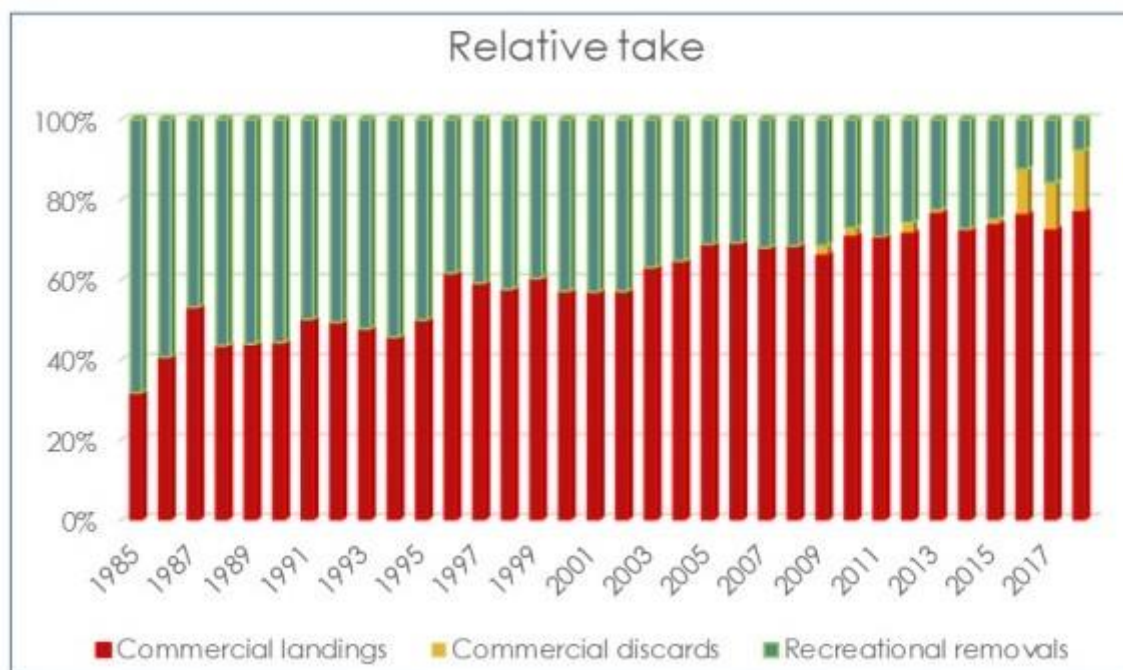
Vingsted, den 2. december, 2019.

Kommentarer til: Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2020 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande

Danmarks Sportsfiskerforbund har kommentarer til den del af forslaget, der indeholder regulering af fiskeriet efter havbars.

Det foreslås, at lystfiskerne (og andre rekreative fiskere) i 2020 skal kunne hjemtage 1 havbars per dag i perioden april-oktober (begge måneder inklusive).

Danmarks Sportsfiskerforbund finder, at dette forslag er uacceptabelt. Det forholder sig ikke til havbarsfiskeriets historie, ligesom det i langt højere grad bør tage hensyn til fangstdata, der viser, at lystfiskeriets negative påvirkning på bestandenes pressede situation i dag er helt uden betydning – se tabel 1. Som det ses, så blev arten tidligere primært fanget af lystfiskere, og fiskeriet var bæredygtigt. Men så fik erhvervsfiskerne øjnene op for, at der kunne tjenes penge på at fange havbars.

Tabel 1. Det rekreative fiskeris andel af den totale fangst fra 1985 til 2018. Tabellen er udarbejdet af EAA og er baseret på tal fra figur 12 i ICES' rådgivning om fiskeri-mulighederne i 2019 for havbars i områderne 4.b-c, 7a, og 7.d-h. Tallene viser entydigt, at det rekreative fiskeris andel er blevet reduceret kontinuerligt i hele perioden. Kilde¹

Så sent som i 1985, hvor bestandene var i væsentligt bedre forfatning end i dag, udgjorde de erhvervsmæssige fangster cirka 35 %. Som det også ses i tabellen, er fordelingen i dag meget anderledes. De erhvervsmæssige, kvoterede fangster udgør nu næsten 80 % af den samlede fangst. Tælles den erhvervsmæssige bifangst af havbars med, så kan cirka 95 % af den fiskeriinducerede dødelighed henføres til erhvervsfiskeriet.

Det er således åbenlyst, at det ikke-bæredygtige erhvervsfiskeri alene bærer skyldes for bestandenes kollaps. Det betyder dog ikke, at lystfiskerne ikke ønsker at bidrage til, at bestandene atter kommer på fode. Det højere mindstemål på 42 cm mod tidligere 38 cm er således indført efter pres fra EAA og dens medlemsorganisationer – herunder Danmarks Sportsfiskerforbund – ligesom der blandt sportsfiskerne er forståelse for, at en daglig fangstbegrænsning er en fair måde at regulere fiskeriet på.

¹ <https://www.eaa-europe.org/positions/sea-bass-2019.html>

Problemet er imidlertid, at forslaget for 2020 – fuldstændigt ligesom reguleringen i 2019 – er urimeligt og disproportionalt. Og det udviser under alle omstændigheder en total mangel på forståelse for lystfiskeriets økonomiske og rekreative betydning i de lande, hvor havbars er en meget vigtig sportsfisk. Lystfiskeriet efter havbars i artens primære udbredelsesområde bidrager med enormt store beløb, der sandsynligvis langt overstiger værdien af de erhvervsmæssige fangster.

Med udgangspunkt i disse betragtninger er Danmarks Sportsfiskerforbunds forslag følgende:

- I perioden april-oktober (begge måneder inklusive) indføres en daglig fangstbegrænsning for det rekreative fiskeri på 3 havbars per dag per fisker. Resten af året skal havbars genudsættes.

Hvis dette forslag bliver realiseret, så vil det ifølge ICES' nye fangstberegningsmodel² betyde, at det rekreative fiskeri vil fange 22 % af den samlede fangst. Det svarer nogenlunde til den dødelighed, som det rekreative fiskeri påførte bestandene af havbars i 2015. Men det er mindre end den påvirkning lystfiskeriet har påført bestandene fra 1985 og frem til 2015 – se figuren. Dette nævnes for at slå fast, at den nuværende skæve fordeling mellem erhverv og rekreative interesser absolut IKKE er den typiske. Der er således ikke historiske grunde til at fastholde fordelingen fra de seneste 3 år, hvor erhvervet og dets bifangst står for cirka 95 % af den samlede fiskeridødelighed. Tværtimod!

Til slut vil jeg nævne, at Danmarks Sportsfiskerforbund både finder det besynderligt og meget lidt bæredygtigt, at denne regulering kun gælder i Nordsøen syd for Hanstholm, ligesom mindstemålet på 42 cm ikke er gældende i alle danske farvande. Mindstemålet gælder kun i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, men ikke i den nordlige del af Østersøen, hvor der i nogle områder fanges pænt med havbars. Det gælder blandt andet i Lillebælt-området.

Vi foreslår derfor, at når den relevante bekendtgørelse om mindstemål i saltvand kommer i høring, så skal mindstemålet på havbars være 42 cm overalt i danske farvande. Og hvis det

---

² <https://ices-taf.shinyapps.io/seabass-management-tool-AGE/>

på et tidspunkt skulle lykkes at få gennemført en daglig fangstbegrænsning på 3 fisk/dag/fisker i de områder, der er omfattet af denne nuværende høring, så mener vi, at denne regulering også skal gælde i alle andre danske farvande.

Med venlig hilsen

Kaare Manniche Ebert

Biolog